

arcibiskup Savvatij 3. 2. 1880 – 14. 12. 1959

arcibiskup pravoslavné církve

Olšanské hřbitovy 2ob, odd. 18, hrob 283

zařazeno na základě žádosti o adopci

Arcibiskup Savvatij, vlastním jménem Antonín Jindřich Brabec (3. 2. 1880 – 14. 12. 1959) byl biskup a arcibiskup pražský a československý srbské pravoslavné církve. Narodil se na Žižkově v rodině hodináře. Oba rodiče byli pravoslavného vyznání. V roce 1900 byl v Rusku přijat ke studiu na Ufinském duchovním semináři. V únoru 1902 přijal jméno Savvatij a byl vysvěcen na diákona. Roku 1903 založil svaz *Pravoslavná beseda*. V dubnu 1907 pak na kněze. Téhož roku absolvoval Kyjevskou duchovní akademii a stal se kandidátem bohosloví a hlavním duchovním pro Volyňské české věřící. Od roku 1909 vyučoval v semináři v ukrajinské Klevani, kde se stal roku 1911 rektorem a igumenem (opatem), roku 1914 pak archimandritou. Za první světové války sloužil jako misionář v českém pozemním vojsku na Volyni. Po válce organizoval *Československý pravoslavný svaz*, jehož cílem bylo založení samostatné pravoslavné církve v nově vzniklé Československé republice. Roku 1919 byl jmenován představeným monastýru (kláštera) v Melcích na Volyni. O tři roky později pak administrátorem Kovelského rajonu a rektorem Chelmského duchovního semináře. 30. října 1920 odcestoval na žádost *České náboženské obce pravoslavné* natrvalo do Prahy. Ta ho 15. června 1922 zvolila správcem a biskupem a následně se obrátila s žádostí o vysvěcení Savvatije na biskupa na srbského a také konstantinopolského patriarchu. Srbská církev vysvětila na biskupa Gorazda II. Savvatij pak byl v Konstantinopoli 4. března 1923 vysvěcen na *biskupa a arcibiskupa pražského a celého Československa*. Spravoval pak tři eparchie: pražskou, marišskou a zakarpatskou. V roce 1925 byl ale nucen opustit své místo ve vedení církve, kde ho nahradil biskup Gorazd. Spor byl nakonec řešen i soudně, bohužel v neprospěch arcibiskupa Savvatije. V následujících letech se pak věnoval především pedagogické činnosti a od roku 1940 byl penzionován. V roce 1942 až 1945 byl na základě udání, že poskytoval křty občanům židovského původu, nacisty uvězněn v Terezíně a následně v koncentračním táboře Dachau. Po roce 1945 mu také nebylo nadále umožněno vykonávat duchovní službu. Roku 1948 se pak vzdal všech církevních hodností.

foto hrobu: archiv SPH, portrét:

[https://cs.wikipedia.org/wiki/Savvatij_\(Vrabec\)#/media/Soubor:Savvatij,_vlastn%C3%ADm_jm%C3%A9nem_Anton%C3%ADn_Jind%C5%99ich_Vrabec.gif](https://cs.wikipedia.org/wiki/Savvatij_(Vrabec)#/media/Soubor:Savvatij,_vlastn%C3%ADm_jm%C3%A9nem_Anton%C3%ADn_Jind%C5%99ich_Vrabec.gif)

volně podle: [https://cs.wikipedia.org/wiki/Savvatij_\(Vrabec\)](https://cs.wikipedia.org/wiki/Savvatij_(Vrabec))

https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/21282/DPTX_2006_1_11280_LDEF02_1923_0_619.pdf?sequence=1&isAllowed=y

